

grund af de mange nedskæringer og begrænsninger i kommunernes økonomiske dispositioner.

Efter mindretallets opfattelse kan man måske i virkeligheden sige, at hovedsigtet med lovforslaget er at overføre statslige midler til de kommunale bloktilskud, der igen vil blive af en så anselig størrelse, at indenrigsministeren får mulighed for at foretage yderligere bloktilskudsreduktioner. Konsekvenserne heraf vil blive katastrofale for de grupper i samfundet, der er afhængige af et velfungerende socialt apparat. De tidligere nedskæringer under denne regering har imidlertid til fulde vist, at det bestående flertal i folketinget ikke har megen forståelse for de problemer, der er for de mennesker, der skal leve på nedsat bistandshjælp.

Mindretallet har stillet to ændringsforslag for derved at tilskynde til hjælp til denne gruppe. Forhøjelse af refusionen til 75 pct. på kontanthjælp vil givet få kommunerne til at skønne mere lempeligt, i det omfang lovgivningen tillader det. Samtidig hjælpes kommuner med mange bistandsmodtagere.

Forslaget om refusion på 50 pct. af udgifterne til opsøgende, forebyggende og rådgivende socialt arbejde vil utvivlsomt betyde en udvidelse af de kommunale aktiviteter på dette område især til gavn for de grupper, der er stillet dårligst i vort samfund.

Forebyggende socialt arbejde er dog på lang sigt altid billigere for samfundet end hjælp, når først »ulykkerne« er sket. For borgerne er der heller ingen tvivl om, at vejledning til at undgå at blive afhængig af sociale ydelser er langt at foretrække frem for at leve af bistandshjælp.

De to ændringsforslag er imidlertid ikke udtryk for, at socialdemokratiet herefter finder, at socialministerens lovforslag er acceptabelt. Det er det langt fra.

F.eks. finder mindretallet, at socialministeren indfører en besynderlig sondring mellem borgere under og over 67 år. En sådan regel er ikke alene uhensigtsmæssig, den er også unødvendigt bureaukratisk.

Med ændringsforslagene har mindretallet blot ønsket at fjerne de værste skadevirkninger for borgerne.

Socialdemokratiet er i øvrigt indstillet på at fremsætte forslag om omlægning af de sociale refusioner, så snart der kan forventes

et politisk flertal for socialdemokratiets synspunkter.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) udtaler:

Med lovforslaget afskaffes statens refusioner til kommunerne for store dele af det sociale område. Mindretallet er ikke uenigt i, at der bør ske en omfattende ændring af det sociale refusionssystem. I den forbindelse er mindretallet enigt i, at et finansieringssystem bør fremme samordning mellem sammenhængende funktioner, tilskynde til forebyggelse og anden socialpolitisk hensigtsmæssig adfærd (hvad det så er), fremme en bedre ressourceanvendelse samt fremme forsøgsordninger med henblik på at tilvejebringe alternative løsningsmuligheder – altså det, der fremgik af det kommissorium, som den af den daværende regering i 1980 nedsatte arbejdsgruppe til undersøgelse af finansieringsforholdene i den sociale sektor fik at arbejde efter. Det, socialministeren har fået nørkket sammen, opfylder efter mindretallets bedste vurdering ikke det nævnte formål. Tværtimod er der f.eks. med den kunstige sondring mellem over og under 67-årige ved fordeling af udgifterne mellem amtskommuner og kommune lagt op til nye bureaukratiske besværligheder og refusionstænkning.

Mindretallet er som nævnt enigt i, at der bør ske en ændring af det sociale finansieringssystem, men det kan ministerens lovforslag ikke bruges til, og det er mindretallets opfattelse, at det egentlig heller ikke er ministerens mening. Det ligger tilsyneladende klart, at hele bloktilskudsordningen planlægges afskaffet pr. 1. januar 1987 – det samme tidspunkt, hvor nærværende lovforslag skulle træde i kraft, og hvor det altså var meningen, at statens refusionsbeløb skulle overgå til bloktilskud. Med en eventuel vedtagelse af lovforslaget vil det lykkes socialministeren at overføre milliarder til bloktilskudssystemet, så der rigtig er noget at afskaffe i 1987. Det er efter mindretallets mening regeringens egentlige og reelle formål med lovforslaget, og det er naturligvis nok til, at mindretallet må indstille lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.